

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

15 Νοεμβρίου 2012

ΘΕΜΑ: Εισήγηση του Περιφερειάρχη στην έκτακτη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου : «Το φαύλο κράτος κατεδαφίζει το θεσμό, δεν τους τον χαρίζουμε»

Την απαξίωση και ουσιαστική κατεδάφιση του θεσμού της αιρετής Περιφέρειας κατήγγειλε ο Περιφερειάρχης Νοτίου Αιγαίου Γιάννης Μαχαιρίδης κατά τη σημερινή έκτακτη συνεδρίαση με τηλεδιάσκεψη του Περιφερειακού Συμβουλίου, με αποκλειστικό θέμα «Μνημόνιο III και οι συνέπειές του στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση και την κοινωνία. Λήψη απόφασης για περαιτέρω ενέργειες».

Ο κ. Μαχαιρίδης επεσήμανε την θεσμική και οικονομική αποψίλωση του θεσμού, ενώ για τις απολύσεις που αποφασίστηκαν ή δρομολογούνται, τόνισε: «**Η κατεδάφιση του θεσμού συμπαρασύρει και τα θεμέλιά του - τους εργαζομένους στην Περιφέρεια, αλλά και στους Δήμους, που το φαύλο και σπάταλο κράτος “ανταμείβει” με την κυνική ανακοίνωση, ή απειλή για απόλυση, τους συμβιβασμούς, τις υποχωρήσεις, τις στερήσεις και τις θυσίες που κάνουν στη ζωή τους για να υπηρετήσουν σε μια νησιωτική Περιφέρεια.**»

Το πλήρες κείμενο της εισήγησης του Περιφερειάρχη έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,
Λίγες ημέρες από τη συμπλήρωση δύο μόλις χρόνων λειτουργίας της αιρετής Περιφέρειας, ένας θεσμός που προβλήθηκε ως επαναστατική τομή στον χάρτη της Αυτοδιοίκησης, βρίσκεται μπροστά στην προοπτική ολοκληρωτικής απαξίωσης και ουσιαστικά της ακύρωσής του.

Η νέα ευθεία επίθεση που δέχθηκε η αιρετή Περιφέρεια με τη ψήφιση του «Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2013 - 2016» από τη Βουλή των Ελλήνων, δεν είναι τίποτα άλλο από τη δρομολογημένη από καιρό συνειδητή, όπως όλα δείχνουν, επιλογή της κεντρικής διοίκησης να φθείρει έναν θεσμό που δεν πίστεψε και, στην πραγματικότητα, δεν θέλησε ποτέ να υπάρξει.

Επί είκοσι τρεις μήνες, οι προθέσεις και οι στοχεύσεις τους αποκαλύπτονταν με παροιμιώδη συνέπεια, όταν αρνούσαν την ιδέα εκχώρησης ουσιαστικών αρμοδιοτήτων και όταν καταδίκάζαν σταδιακά και συστηματικά τον θεσμό σε οικονομικό μαρασμό, με περικοπές πολύτιμων πόρων, που πρόσφατα, στο όνομα της περιστολής των κρατικών δαπανών, έφτασε σε ποσοστά της τάξεως του 80%.

Και πριν ακόμα το “Μνημόνιο 3”, βιώναμε στο πετσί μας τον πραγματικό ρόλο που επεφύλασαν στο θεσμό της αιρετής Περιφέρειας, στη «μικρή κυβέρνηση», όπως ειρωνικά πλέον φαντάζει αυτός ο χαρακτηρισμός τους.

Το διαπιστώναμε στους διαδρόμους και στους προθάλαμους των υπουργικών γραφείων όπου έπρεπε να παρακαλάμε ως επαίτες για την εύνοια του Υπουργού, του Υφυπουργού, του Γενικού Γραμματέα, και πολλές φορές ενός Διευθυντή ή Τμηματάρχη κάποιου Υπουργείου.

Όλοι αυτοί, εκφραστές παρωχημένων ιδεοληψιών και υπηρέτες ενός συγκεντρωτικού και χρεοκοπημένου κράτους, με σύμμαχο το θηρίο της γραφειοκρατίας, συνιστούν ένα νοσηρό σύστημα, βαθιά ριζωμένο, που υπερασπίζεται τα «κεκτημένα» του με νύχια και με δόντια.

Και έχει έναν αυτοσκοπό να εξυπηρετήσει: να ελέγχει την Περιφέρεια σε όλα τα επίπεδα.

Ο αφνιδιασμός της προηγούμενης εβδομάδας, με τη σύνταξη και ψήφιση του «Μνημονίου 3», ήταν ένα ακόμα δείγμα της περιφρόνησης απέναντι σε όλους εμάς που υπηρετούμε το θεσμό.

Επιπλέον, μας κατέστησε περίπου και ενόχους στα μάτια μερίδας συμπολιτών μας που μας κατηγορούν ότι πιαστήκαμε στον ύπνο.

Είχαμε, βλέπετε, σαν παρακαταθήκη την προτροπή ενός πρώην πρωθυπουργού που καλούσε τους Περιφερειάρχες «να συγκρουστούμε με θύλακες αρρωστημένων αντιλήψεων και νοοτροπιών», και την πρόσφατη δέσμευση ενός ακόμα πρωθυπουργού – του σημερινού – ότι «το κράτος θα πάει στην περιφέρεια».

Τα πρωθυπουργικά και πολλά υπουργικά χτυπήματα στην πλάτη, έγιναν πολύ γρήγορα χτυπήματα πισώπλατα, διότι το βαθύ κράτος και τα υπουργικά “καντόνια” είχαν προδιαγράψει το μέλλον της αιρετής Περιφέρειας, που δεν ήταν άλλο από το να «πνιγεί» εν τη γενέσει της.

Και αυτό, διότι είναι ένας θεσμός πολιτικά νομιμοποιημένος από τις τοπικές κοινωνίες, με δυνατότητες παρέμβασης στην καθημερινότητα των πολιτών και με τη νομικά κατοχυρωμένη υποχρέωση να σχεδιάσει την προοπτική ενός τόπου.

Ένα προνομιακό επί δεκαετίες πεδίο για την κεντρική διοίκηση που δεν ήθελε στην πραγματικότητα να το απολέσει.

Διότι απλά θα αποδυνάμωνε τις πρακτικές των πελατειακών σχέσεων, της γραφειοκρατίας, των παρασιτικών δραστηριοτήτων και των μικροσυμφερόντων, που οδήγησαν τη χώρα στην χρεοκοπία, στην εξάρτηση και στην ισοπέδωση της κοινωνίας.

Με τα όσα προβλέπονται στο «Μνημόνιο 3», που μας κοινοποιήθηκε λίγες ώρες πριν τη ψήφισή του, αποδειχθήκαμε εν τέλει, όχι τόσο θύματα μιας πολιτικής εξαπάτησης, αλλά κυρίως αφελείς και αιθεροβάμονες επειδή πιστέψαμε ότι η αιρετή Περιφέρεια θα ήταν ο θεσμός - όχημα που θα οδηγούσε τη χώρα στην αποκέντρωση και, ειδικά σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο, στην πραγματική ανάπτυξη και στην έξοδο από την κρίση.

Διεκδικήσαμε με κάθε πρόσφορο μέσο, ο καθένας ξεχωριστά και σαν ΕΝΠΕ, η αιρετή Περιφέρεια να γίνει το θεσμικό ισοδύναμο σε ένα παραπαίον κεντρικό κράτος που δεν εμπνέει εμπιστοσύνη, δεν μπορεί να κινητοποιήσει νέες δυνάμεις, δεν μπορεί να δημιουργήσει ευκαιρίες, ούτε και να δώσει προοπτική.

Το συγκεντρωτικό και διεφθαρμένο κράτος, ακόμα και σήμερα που έχει καταρρεύσει ως χρεοκοπημένη πολιτικά και οικονομικά έννοια, αντιστέκεται για να παραμείνει όρθιο, κατακερματίζοντας και κατεδαφίζοντας θεσμούς, όπως η αιρετή Περιφέρεια, που εκ του ιδρυτικού νόμου («Καλλικράτης») είναι αυτή που μπορεί να συμβάλλει καθοριστικά στο βάθεμα της δημοκρατίας, στην ανάδειξη των δημιουργικών περιφερειακών δυνάμεων, στην πραγματική ανάπτυξη και στον εκσυγχρονισμό της Αυτοδιοίκησης.

Αυτή την ιστορική και θεσμική εκ βάθρων ανατροπή φοβόταν και φοβάται το κεντρικό κράτος, γι' αυτό δεν δίνει την ευκαιρία στην αιρετή Περιφέρεια να διαδραματίσει το ρόλο της. Τη θέλει να εκτελεί διατεταγμένη υπηρεσία και να λειτουργεί καθ' υπόδειξη ως εντεταλμένη υπουργών και παραγόντων.

Μέχρι πρόσφατα αρκούσε μια εγκύκλιος ή μια απλή υπουργική απόφαση για να αλλοιωθεί το γράμμα και το πνεύμα του «Καλλικράτη».

Τώρα επιστρατεύθηκε και η Εθνική Αντιπροσωπεία, προκειμένου να περιβληθεί με το μανδύα της νομιμότητας, και ως «κατεπείγον μέτρο», η αρχιτεκτονική της κατεδάφισης του θεσμού, το αποτελεϊώμά του και η απαξίωση όσων τον υπηρετούμε.

Μια κατεδάφιση που συμπαρασύρει και τα θεμέλια - τους εργαζομένους στην Περιφέρεια αλλά και στους Δήμους, που το φαύλο και σπάταλο κράτους “ανταμείβει” με την κωνική ανακοίνωση, ή απειλή για απόλυση τους συμβιβασμούς, τις υποχωρήσεις, τις στερήσεις και τις θυσίες που κάνουν στη ζωή τους για να υπηρετήσουν σε μια νησιωτική Περιφέρεια.

Κάθε απόλυση διογκώνει την ανεργία που μαστιίζει τον νησιωτικό χώρο, όπου οι επιλογές για απασχόληση είναι από ελάχιστες έως ανύπαρκτες.

Υπό την έννοια αυτή, κάθε απόλυση εργαζομένου στο νησιωτικό χώρο αφήνει πίσω της ένα κενό δυσαναπλήρωτο, και σύντομα θα αποδειχθεί ότι ο απολυμένος υπάλληλος είναι κυριολεκτικά αναντικατάστατος.

Η συμπάρασταση στον αγώνα που δίνουν δεν είναι υπό διαπραγμάτευση. Είναι αυτονόητη. Όσο αυτονόητη είναι η αλήθεια, ότι χωρίς αυτούς, η Περιφέρεια και συνολικά η Αυτοδιοίκηση μένει μετέωρη και ακρωτηριασμένη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η αιρετή Περιφέρεια που επιλέξαμε να υπηρετήσουμε, ανεξάρτητα από τις προσωπικές και πολιτικές μας αντιλήψεις, έγινε στόχος μιας εχθρικής ενέργειας, όπως είναι η ψήφιση του «Μνημονίου 3», που θέλει την κοινωνία και την Αυτοδιοίκηση καθημαγμένες και παράλυτες.

Οι επιλογές που έχουμε πλέον στη διάθεσή μας για να προλάβουμε την κατάργηση, ουσιαστικά, της αιρετής Περιφέρειας δεν είναι απεριόριστες.

Μια επιλογή, μπροστά στα τετελεσμένα της προηγούμενης εβδομάδας, θα ήταν να αυτοκτονήσουμε πολιτικά, παραδίδοντας τα κλειδιά και βάζοντας εμείς οι ίδιοι λουκέτο στον θεσμό.

Αυτό όμως θα ήταν μια έντιμη κίνηση απ' αυτούς, που ίσως αναπολούν και επιθυμούν την επιστροφή στις εποχές του διορισμένου Περιφερειάρχη και της απροσημάτιστης χειραγώγησης του θεσμού.

Για εμάς, μια τέτοια επιλογή θα σήμαινε παράδοση και υποταγή στο μοιραίο με κατεβασμένα χέρια. Θα ήταν επίσης πολιτικά ανέντιμο από την πλευρά μας, καθώς δεν μας εξουσιοδότησαν για κάτι τέτοιο οι κοινωνίες που εκπροσωπούμε.

Η άλλη επιλογή είναι της σύγκρουσης και της επιμονής μας στην αναγκαιότητα, η αρετή Περιφέρειας να μείνει όρθια πάση θυσία και να μη τη χαρίσουμε σε κανέναν.

Ειδικά για εμάς στο Νότιο Αιγαίο, η διατήρηση και ισχυροποίηση του θεσμού της Περιφέρειας είναι μονόδρομος.

Αν επιτρέψουμε, αν ανεχθούμε και αν συμβιβαστούμε με την ιδέα μιας Περιφέρειας - σφραγίδας, ενός θεσμού στα χαρτιά, θα σημαίνει ότι συνομολογούμε την ήττα μας ως Αυτοδιοικητικοί και πως δίνουμε το δικαίωμα στο κράτος της “πλατείας Συντάγματος” να διατηρήσει το χάσμα ανάμεσα στους νησιώτες και τα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Οι νησιώτες δεν περίμεναν την κρίση, ούτε να πέσει η χώρα στο γκρεμό, για να βιώσουν συνθήκες ακτοπλοϊκού αποκλεισμού, οικονομικής δυσπραγίας και περιορισμένης πρόσβασης, για παράδειγμα, σε δομές υγείας.

Η τωρινή συγκυρία απλώς επιτείνει και πολλαπλασιάζει αυτά τα εγγενή μειονεκτήματα του νησιωτικού μας χώρου.

Αλίμονο, αν ο νησιώτης εργαζόμενος - πολύ περισσότερο ο άνεργος, ο απόμαχος που ζει με την κουτσουρεμένη σύνταξη, ο επαγγελματίας, ο νέος επιστήμονας και κάθε νοικοκυριό, αφεθούν στη μοίρα που θα τους χαράσσει η μακρινή και απόμακρη κεντρική διοίκηση και να μην έχουν δίπλα τους μια ισχυρή Αυτοδιοίκηση.

- Μια Αυτοδιοίκηση με ευθύνες, ρόλο και λόγο.
- Με πόρους και αρμοδιότητες.
- Με υπηρεσίες στελεχωμένες και ένα πολιτικό προσωπικό που να τους υπηρετεί με κύρος, δύναμη και δυνατότητα να κάνουν τη διαφορά στη ζωή τους.

Αυτά τα θεμελιώδη, τίθενται σε πλήρη αμφισβήτηση και με το «Μνημόνιο 3».

Τα όσα ισοπεδωτικά προβλέπονται στο Μεσοπρόθεσμο για την Περιφέρεια, βεβαίως και για το σύνολο της κοινωνίας, συνιστούν μείζον πολιτικό θέμα.

Το ότι συμπεριελήφθησαν ερήμην μας, εν κρυπτώ και παραβύστω, εγείρει και ηθικό ζήτημα.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Νοτίου Αιγαίου, καλείται σήμερα να απαντήσει στη διπλή αυτή πρόκληση, καταγγέλλοντας και εκθέτοντας τους εμπνευστές της διάλυσης και της απορρύθμισης στα μάτια και στη συνείδηση της κοινωνίας μας.

Με μόνο γνώμονα την προστασία της Περιφέρειας και την απαίτηση των συμπολιτών μας να ακουμπούν, αυτές τις οριακές στιγμές για τις τοπικές κοινωνίες και τη χώρα μας, σε αυτοδιοικητικές δομές θεσμικά και οικονομικά θωρακισμένες.

Έχουμε υποχρέωση να παλέψουμε με όλα τα μέσα γνωρίζοντας τις δύσκολες στιγμές που περνάει η χώρα και ο λαός μας.

Δίνουμε τη δική μας μάχη σε συλλογικό και ατομικό επίπεδο.

Διεκδικούμε τα αυτονόητα.

Η κοινωνία προσβλέπει σε μας. Προσβλέπει στη βοήθειά μας.
Σε αυτήν προσβλέπουν χιλιάδες άνεργοι, επαγγελματίες, βιοτέχνες, επιστήμονες.
Είμαστε σαν θεσμός υποχρεωμένοι να αγωνιστούμε, να δουλέψουμε για να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.
Είμαστε υποχρεωμένοι να δουλέψουμε για να εξασφαλίσουμε νέες θέσεις εργασίας.
Θα πρέπει να βοηθήσουμε όλοι τον τόπο μας και την πατρίδα μας, ο καθένας από το δικό του μετερίζι.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Το κράτος - εργοδότης τελείωσε όπως και η αυτοδιοίκηση, όπως τη γνωρίσαμε, υποδοχέα μέρους της ανεργίας.

Οι θέσεις εργασίας θα εξασφαλιστούν από τη διατήρηση των επιχειρήσεων σε λειτουργία.

Από νέες επενδύσεις. Η εξάλειψη της γραφειοκρατίας και η δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας είναι αναγκαίες προϋποθέσεις. Είναι στο χέρι μας να βοηθήσουμε.

Έχουμε θέσει τις προϋποθέσεις που πρέπει να εκπληρωθούν και δίνουμε τη μάχη σε όλα τα επίπεδα.

- Δε δεχόμαστε απολύσεις εργαζομένων. Δεν δεχόμαστε υποβάθμιση του Περιφερειακού Συμβουλίου.
- Ζητούμε τη στελέχωση των υπηρεσιών μας.
- Διεκδικούμε τους παρακρατούμενους πόρους από την Περιφέρεια και απαιτούμε την απόδοσή τους.
- Συμπαραστεκόμαστε στο δοκιμασμένο από τα μέτρα Νοτιοπελαγίτη, διεκδικούμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής.
- Δηλώνουμε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε και να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στο μέλλον.
- Δηλώνουμε αποφασισμένοι να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας αν τα αιτήματά μας δεν ικανοποιηθούν.
- Δηλώνουμε αποφασισμένοι να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας, αν τα αιτήματά μας δεν εισακουστούν. Ο αγώνας για να έχει επιτυχία πρέπει να είναι καθολικός και συλλογικός. Καλούμε την ΕΝΠΕ να συντονίσει τον αγώνα των Περιφερειακών αρχών και των εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ...